

Körler Sağırlar Birbirini Ağırlar

Dün gece bir kanalda Antalya Altın Portakal Ödül Töreni'ni izledim.
Ve şaşırmadım.

İlk okul müsamereleriyle yetişmiş nesillerin böylesi bir şey düzenlemekteki olağanüstü beceriksizliğini (kimler niçin seçildi, ne paralar aldı, merak ediyorum) aşamaması hangi uzmanlık için bir inceleme konusudur, bilemiyorum.

Ama herhalde hiçbir festivalde bu çoklukta jüri üyesinin sırası gelen mangalar gibi sahneye çıkması, nutuk çekmeyi da geçen bir *tirat susuzluğu*, -muhtemelen onlar tarafından da- görülen-bilinen bir durum değildir.

Elbette neticede böylesi bir '*formal*' durum için, siz istesenez de istemesenez de, bir '*Form/format*' gereği vardır.

Onun da, hele gerçekleştirdiğiniz ile "*şunca yıllık!*" diye böbürleniyorsanız, yabancıların '**etiket**' dedikleri, yıllarla birikmiş bazı *temellere* ihtiyacı.

Bizde buna galiba '**adap**' veya '**yol-yordam bilmek**' deniyor.

Sadece kimilerinin çok takıldığı özensizliği de geçen kılık-kıyafet paçoçluğundan söz etmiyorum. Hitap, vücut dili, vs. Filmini yapsam ödül verirler mi diye düşündüm.

İster Batı'da olun, ister Doğu'da: Biçim farklı olabilir, ama **öz** aynıdır. Ama bir *esası* vardır bunların. Önce sanata, onda başarıya yakışan bir saygınlık duygusu. Sonuçta, kız evlendirilmiyor orada. Peki, dün akşam gördüğümüz '*şey*' neydi, Benzeri dünyanın neresinde yaşanabilirdi?

Sakın "*Akdenizlilik*" demesin kimse. Cehalet olur.

'Özgürlük' ile 'serbestliğin'; onunla da 'başbozukluğun'; sonuçta, 'bildiğini okumak'la, 'laubalilik'le bir tutulması; bir başka bölümünde, bir *sanat festivali* yaşanıyor *hissine* müzikle katkıda bulunmanın, 'bir düğünün davetlilerini eğlendirmek için ayarlanmış bir şarkıcı' olmakla karıştırılması, vs, (kendinizi 'aydın' saymanız, ortamı bir köy meydanından farklı yapmaya yazık ki yetmiyor) öz cümle, "güzel ve yalnız" ülkemiz için sıradan ve kolektif bir *numune* sundu bize:

Sırası gelen, üstelik epey acemice (kötü) kotarılmış, arada bir de aksayan bir müsamerede çeşitli *rollerle* yerlerini aldı.

Şimdi, dün gece orda çeşitli sıfatlarla hazır bulunanların, adını işitince, "Ahh hayranım ona!" diyeceklerini x bildiğim bir yazardan (en beğenilen romanının en sonundan) bir bölüm aktaracağım:

"...Acı günlerin unutulmasını ve ülkesinin kalkınması için elbirliğiyle çalışılmasını teklif etti. Ölenlerin hatıralarının kalplerde yaşayacağını belirtti. Törenden sonra Nazmiye Erdoğan Kız Enstitüsü öğrencilerinin müsameresi takdirle seyredildi. Toplantı, geç saatlere kadar birlik ve beraberlik havası içinde devam etti."

Tutunamayanlara.

Yarım yüzyıl önce yazmış Adam bu satırları.

Mutlu musunuz?

Bülent Korman

Ekim 2021